

Tak for indvandringen

Af Lone Nørgaard, lektor, cand. mag., Normasvej 39, Frederiksberg

Det medfører store fordele, hvis hele den danske befolkning skynder sig at konvertere til islam. Så kommer vi også ud over al den snak om racisme og diskrimination, skriver lektor Lone Nørgaard.

JEG ER simpelthen bare så glad og taknemmelig. Tænk at jeg lever i et land, som har åbnet døren på vid gab for en meget stor gruppe muslimske indvandrere og deres familier. Rettroende muslimer vel at mærke. Der for hver dag, der går, dels bliver flere, dels bliver bedre og bedre til at lære mig og min familie, hvordan vi skal leve vores liv med og i værdighed.

F.eks. har jeg altid forbundet begrebsparret ren-uren med først min personlige hygiejne, siden min ugentlige lørdagsrengøring. Men nu er jeg heldigvis blevet klogere. Det skylder jeg muslimernes fantastiske hellige bog, som giver klare svar på alle tvivlsspørgsmål i en kompliceret tilværelse. Det er simpelthen så trygt og godt at vide, at Muhammed var sådan en klog profet, at han for mere 1.300 år siden præcist kunne forudse, hvordan jeg skal opføre mig i år 2004.

F.eks. vil jeg aldrig mere gå med min søsters gravhund, fordi hunden, som jeg jo ellers dumt og naivt troede var menneskets bedste ven, bare er et top-urent dyr, som man bør holde sig langt fra. Jeg er også ophørt med at lave øko-flæskesteg til jul, for puha, svinekød har djæveln skabt.

Så fri mig for frilands-grise og det ikke kun ved juletid. Hvad angår ramadan, så er det fint, at der endelige er nogen, som forstår at holde måde med fødeindtaget, og det er kun en ganske lille pris at betale, at fastende skoleelever sidder og falder i søvn på skolebænken.

Jeg synes også, at det er rigtigt, rigtigt godt, at muslimerne i modsætning til alle andre grupper i samfundet hele tiden får særbehandling. Det har de fortjent. Taget i betragtning at islamismens forening af politik og religion er de liberale frihedsrettigheder og demokratiet så uendeligt meget overlegen. Ja, fak-

tisk står alle rettroende muslimer på et højere moralsk stade end mig og min familie og andre danskere.

Hvorfor det? Jamen det er jo helt oplagt. Så længe jeg ikke er konverteret, er jeg i sagens natur en laverestående vantro. Det mener både Muhammed og senere skriftlærde, og så kloge mænds udlægninger af verdensordenen, drømmer jeg lille kvinde naturligvis ikke om at anfægte. Desuden går jeg jo heller ikke med tørklæde, men det skal nu ikke vare længe. Hvor ville jeg dog ønske, at jeg ligesom muslimske piger allerede som otte-ni-årig havde fået det fabelagtige tilbud at iføre mig tørklæde, hver eneste gang jeg bevægede mig uden for hjemmet. Dels var jeg måske sluppet for nogle ubehagelige mellemørebetændelser, dels ville jeg ikke have behøvet at vaske mit lange hår så tit. Men det vigtigste er selvfølgelig, at så ville jeg være blevet opdraget til at blive en anstændig kvinde, der i hvert fald ikke rendte med drenge før ægteskabet. Og allerbedst: Jeg ville kunne gå rundt i både Vollsmose og Mjølnerparken og Rosengården i Malmø uden at blive spyttet på.

Særbehandling

Hvad beha'r? Hvilken særbehandling jeg så går ind for? Al særbehandling, der imødekommer muslimske krav, for jo hurtigere vi alle sammen bliver muslimer, jo bedre et samfund får vi. Så er vi også ude over al den snak om racisme og diskrimination. At opfylde muslimske fordringer er i øvrigt også den eneste korrekte fortolkning af ordet religionsfrihed. Det kan enhver forstå, og derfor håber jeg da også af mit hjertes dyb, at mange flere danskere end jeg snart vil skue lyset og forstå, at det er helt nødvendigt at skifte heste i forhold til vores utiltalende vestlige værdier med fokus på in-

dividets rettigheder og pligter i et fællesskab. Ligestilling mellem de to køn strider jo så indlysende mod naturens orden, når Allah nu har skabt kvinden og manden til at varetage helt forskellige opgaver. Jeg er i hvert fald fornøjet over, at jeg i dag kender min plads.

Så lad os se at komme i gang med at få indført kønsadskilt svømning i hele landet. Ikke bare dér, hvor muslimerne er blevet så mange, at de kan sætte magt bag deres helt, helt rimelige krav. Vi kan heller ikke få for mange badeforhæng eller bederum. Eller koran-skoler for den sags skyld, hvor alle børn kan opdrages i den rette lære, herunder jihad og taqiyya. Det er også klart, at børneinstitutionerne ikke skal servere fæle frikadeller og værre rullepølse. Ud med dekadente Jan Sonnergaard af danskundervisningen og ind med lærere og pædagoger med tørklæder, tak. Ikke mindst så de både i ord og handling kan demonstrere for eleverne, hvad en ærbar kvinde er. Måske opnår jeg oven i købet i min egen levetid at få lov til at iføre mig burka.

Sharia-lovgivning

I hvert fald kan jeg næsten ikke vente på, at vi får indført sharia-lovgivning. Og det kan ikke

være et øjeblik for tidligt, for tænk når jeg ikke mere skal have stjålet cykler på Valby Station, fordi cykeltyve bliver straffet ved håndafhugning. Det skal nok afholde de labaner fra at negle min gamle Raleigh.

O.k - o.k. Jeg erkender, at jeg har haft lidt problemer med at forlige mig med stening af utro kvinder. Men jeg arbejder dagligt med mig selv, fordi der er så store og ubestridelige fordele ved sharia. F.eks. at jeg altid er ledsaget af et mandligt familiemedlem, når jeg bevæger mig ud. Så risikerer jeg nemlig ikke at blive voldtaget, og det er jo et kæmpe privilegium, jeg som kvinde virkelig skønner på. Jeg risikerer heller ikke at friste mændene med min 51-årige skønhed, og det må siges at være et stort plus, når man som jeg ikke kan forestille sig noget bedre end at gøre mænd tilpas. De er trods alt mere værd end mig, det har Muhammed sagt. Jeg kunne blive ved med at give eksempler på, hvorfor jeg er så inderligt taknemmelig for tilvandringen, men jeg har ikke mere tid. Min daglige koran-læsning skal nemlig passes, så jeg ved, hvad jeg skal mene ikke bare om svinekød og påklædning, men om - alt.